

sygn. akt III **RC 246/21**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 18 maja 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant p.o. sekretarza sądowego Kinga Polak

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2022r. w Kętrzynie sprawy

z powództwa F. K.

przeciwko M. M. (1)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. Oddalić powództwo.

II. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znieść.

Sędzia Hubert Wnorowski

UZASADNIENIE

F. K. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej M. M. (1) (k. 3).

M. M. (1) domagała się oddalenia powództwa (k. 37).

Sąd ustalił, co następuje:

W ugodzie z dnia 13 lutego 2015r. w K., sprawie III RC 305/14 przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie F. K. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletniej wówczas M. M. (1) kwotę 500 zł miesięcznie.

Dotychczas powód nie wywiązywał się dobrowolnie z obowiązku alimentacyjnego, pozwana nadal otrzymuje należne jej alimenty za pośrednictwem komornika sądowego.

Obecnie powód zamieszkuje wspólnie z konkubiną we wsi T. gm. K.. Utrzymuje się z emerytury która wynosi (...), 51 miesięcznie. Z emerytury są dokonywane potrącenia komornicze z tytuł bieżących i zaległych alimentów na rzecz pozwanej. Faktycznie powód otrzymuje do wypłaty kwotę 594,05 zł emerytury. Poza pozwaną nie ma nikogo na utrzymaniu. Podał, że oprócz emerytury nie ma innego źródła dochodu.

Pozwana zamieszkuje na stacji w O., gdzie studiuje. Ponadto podjęła dodatkowa naukę w szkole policealnej (weekendowo) w O. w zawodzie terapeuta zajęciowy. W czasie wolnym podejmuje prace dorywcze. Pozostaje pod opieką poradni specjalistycznej z uwagi na chorobę zwyrodnieniowa stawów i kręgosłupa, przyjmuje leki stałe. Koszt własnego utrzymania określiła na kwotę ok. 2000 zł miesięcznie. W bieżącym utrzymaniu wspomaga ją matka oraz dalsza rodzina.

Powyższy stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił w oparciu o zeznania powoda, zeznania świadka M. M. (2) (k. 37, k. 43-44) oraz pozostałe dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tj. odcinka emerytury powoda i zaświadczenia o kontynuowaniu nauki przez pozwaną (k. 35-36).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, zeznaniom świadka M. M. (2) oraz uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w toku postępowania dokumenty albowiem nie budziły one żadnych wątpliwości. Ponadto strony nie kwestionowały ich prawdziwości i wiarygodności.

Zgodnie z art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiany te dotyczyć mogą zakresu potrzeb uprawnionego jak i możliwości zobowiązanego.

Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, o czym stanowi art. 133§3 kro.

Niemniej jednak, trudna sytuacja materialna i życiowa rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami (por. komentarz do art. 135 krio, Legalis).

Bezsporne jest, że pozwana nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się dołożenia na jej utrzymanie.

Aktualnie pozwana zamieszkuje w O., gdzie studiuje oraz dodatkowo uczy się w weekendy w szkole policealnej w zawodzie terapeuta zajęciowy. Za wynajem mieszkania płaci ok. 1000 zł miesięcznie. Ponadto pozwana leczy się z powodu zwyrodnienia stawów i skrzywienie kręgosłupa, pozostaje pod stałą opieką lekarską. Miesięczny koszt jej utrzymania wynosi ok. 2000 zł miesięcznie.

W tym miejscu wskazać należy, że matka pozwanej wspiera ją finansowo dorabiając do skromnej renty. Oddaje córce tzw. 13 i 14 rentę. Dalsza rodzina również stara się wspomóc pozwaną w kosztach utrzymania na studiach.

Zdaniem Sądu, obecnie nie zaszły żadne okoliczności warunkujące uchylenie alimentów należnych pozwanej. Powód jako ojciec powinien w dalszym ciągułożyć na utrzymanie pozwanej córki zasądzone alimenty tj. w kwocie 500 zł miesięcznie. Alimenty w takiej wysokości są adekwatne do możliwości finansowych powoda, a zarazem stanowią wsparcie dla pozwanej w czasie kontynuowania nauki. Zasadne jest bowiem umożliwienie pozwanej ukończenie studiów wyższych, a powód jako ojciec winien w tym czasie nadal wspierać finansowo córkę.

Orzekając w niniejszej sprawie, Sąd wziął pod uwagę fakt, iż powód faktycznie ma do dyspozycji na własne wydatki skromną kwotę tj. 594,05 zł miesięcznie.

Niemniej jednak, zauważyć przy tym trzeba, że kwota emerytury jaką otrzymuje powód jest pomniejszona o alimenty bieżące należne pozwanej jak i zaległości z tytułu niepłaconych alimentów. Powyższa sytuacja nie jest okolicznością, która wystąpiła z powodów niezależnych od powoda, lecz jest konsekwencją niepłacenia alimentów przez dłuższy okres czasu, co spowodowało zwiększenie zadłużenia, a tym samym doprowadziło do obecnych potrąceń dokonywanych przez komornika sądowego.

Zdaniem Sądu, nie można takiego stanu rzeczy interpretować na korzyść powoda. Ponadto podnieść należy, iż oprócz należnych alimentów, powód w żaden inny sposób nie pomaga pozwanej w bieżącym utrzymaniu. Podał, że nie utrzymuje z nią żadnych kontaktów, ostatni raz widział córkę, gdy ta miała 3 lata (zeznania k. 43 v), co świadczy o braku jakiegokolwiek zainteresowania losem córki.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 138 kro Sąd powództwo o uchylenie alimentów oddalił jako nieuzasadnione (pkt. I wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc (pkt. II wyroku).

sędzia Hubert Wnorowski